

Matkaraportti

Vierailin 8.11.-8.12.2014 Japanissa Maebashin kaupungissa Gunman perfektuurissa, joka sijaitsee n. 1,5 h ajomatkan päässä Tokiosta. Asukkaita kaupungissa oli n. 230 000, mutta alue oli tiheään asuttua taajama-aluetta ja esimerkiksi viereiseen Takasakin kaupunkiin oli matkaa n. 25 km. Takasaki oli kooltaan Maebashin suuruinen. Vierailu järjestyi vanhojen kontaktien pohjalta. Suurimman osan ajasta osallistuin toimintaan Gunman yliopistollisen sairaalan selkäklinikassa. Ensimmäisen viikon vierailustani vietin paikallisessa Punaisen Ristin sairaalassa. Punaisen Ristin sairaala oli päivystystoimintaan keskittynyt sairaala, jossa suurin osa alueen murtumista hoidettiin. Gunman yliopistollinen sairaala taas oli keskittynyt enemmän vaikeahoitaisempiin potilaisiin, esim. suuren leikkausriskin potilaat ja vaativimmat selkäleikkauspotilaat, kuten tuumori- ja skolioosipotilaat.

Gunman yliopistollisessa sairaalassa työskenteli kolme selkäortopedia ja kierrossa oli vuorollaan aina yksi erikoistuva lääkäri. Leikkauspäiviä oli maanantai ja perjantai ja yhteinen poliklinikkapäivä oli keskiviikko. Tiistai ja torstai olivat vapaampia päiviä, jolloin paikalliset ortopedit tekivät tutkimusprojekteja tai kävivät konsultaatiokäynneillä alueen muissa sairaaloissa, joita oli lukuisia. Leikkauspäivinä operoimassa oli kaksi ortopedia ja leikkaukset alkoivat n. klo: 10.00. Erikoistuva lääkäri auttoi leikkauksen valmisteluissa: asennon laitto, leikkausalueen peseminen ja merkkkaus. Tavallisesti operaatioita oli kaksi tai kolme. Leikkauspäivä saattoi kestää aina iltamyöhään asti, sillä periaatteena oli, että sovittu lista leikattiin läpi. Itse leikkaukset tehtiin rauhallisesti. Erityisesti tarkan hemostaasin tekemiseen käytettiin aikaa. Leikkauksista noin puolet oli kaularangan alueen operaatioita ja puolet lannerangan alueen operaatioita. Pääsääntöisesti potilaat olivat hoikkia ja lannerangan alaosan ongelmia oli vähemmän kuin Suomessa. Toisaalta taas erityisesti kaularangan alueella selkäydinkanava on japanilaisilla rakenteellisesti kapea, mistä johtuen kaularangan spinaalikanavan ahtaumia hoidettiin paljon posteriorisella laminoplastialla. Poliklinikalla potilaita oli yleensä päivän aikana yhdellä ortopedillä n. 20. Lyhyet sairaskertomusmerkinnät ortopedit kirjoittivat koneelle itse.

Leikkauksiin pääsi aina avustamaan, mutta lyhyellä vierailulla ei tietenkään omia leikkauksia tai potilaita ollut. Poliklinikan seuraaminen oli työlästä puutteellisen kielitaidon vuoksi, vaikka isännät kärsivällisesti selostivat potilastapaukset. Kuukauden aikana pääsin myös tutustumaan kahtena päivänä leikkaustoimintaan Takasakin keskussairaalassa, jossa työskenteli kaksi selkäortopedia.

Vierailuni oli antoisa ja onnistui hyvin, kiitos japanilaisten isäntieni vieraanvaraisuuden. Japanilaiset kollegat olivat ammattitaitoisia. Kaikki fasiliteetit sairaaloissa ja leikkaussaleissa olivat vähintäänkin Suomen tasoa. Vanha japanilainen kulttuuri heijastui ihmisten maltillisena ja kohteliaana käytöksenä. Suomeen vaihtelevalla menestyksellä omaksuttua japanilaista Lean- ajattelua ei oltu omaksuttu paikallisissa sairaaloissa, vaan töitä tehtiin rauhallisella aikataululla kelloon vilkuilematta.

Haluan kiittää Suomen Ortopediyhdistystä saamastani tuesta.

Tuukka Porkka
Ort.el
TAYS

